

[Ministeren for handel, industri og søfart.] inde på, at loven blot var en skal uden indhold. Jeg kan ikke være helt enig med det ærede medlem heri.

Jeg takker iøvrigt for udvalgets indstilling.

Ordføreren (Poul Claussen): Jeg vil gerne i anledning af den bemærkning, som det ærede medlem hr. Karl M. Andersen henvendte til mig, sige, at jeg stadigvæk ikke er tilhænger af en permanent lovgivning på dette område, men jeg betragter også den nuværende forlængelse, som jo kun gælder for 1 år, som en afvikling. Jeg mener, at vi her foretager en afvikling, som vi oprindeligt havde tænkt skulle ske i løbet af 2—3 år, og nu får loven altså 1 år yderligere at løbe på. En permanent lovgivning på dette område mener jeg ikke vi taler om i denne forbindelse.

Jeg vil gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Lars M. Olsen. Jeg var glad for, at det ærede medlem havde fået det ud af den fortegnelse over de udbetalte udbytter, som vi andre også har fået, at udbytterne lå på, som det ærede medlem udtrykte sig, et relativt lavt niveau. Det er jeg fuldkommen enig i. De ligger på et lavt og acceptabelt niveau i gennemsnit, og jeg kan ikke give det ærede medlem ret i, at de afvigelse, der kan påvises, er af en sådan art, at de på nogen som helst måde kan berettige en tvivl om, at udbytteudbetalingerne fra aktieselskaberne her i landet i det store og hele er i den skønneste orden.

Et øjeblik kan jeg måske vende tilbage til det ærede medlems betragtninger ved første behandling, hvor han fremhævede et bestemt eksempel med en udbyttebetaling på 50 pct.; det var det samme firma, som det ærede medlem hr. Karl M. Andersen omtalte fornylig. Jeg vil gerne understrege, at man må betragte udbyttet som en forrentning af egenkapitalen fremfor som udbytte af et årsoverskud. Jeg synes, det er det eneste princip, man kan fæstne sig ved. Det er lige så naturligt i virkeligheden, som at den mand, der sætter 1 000 kr. i sparekassen og kun hæver en del af det årlige udbytte, mens resten forbliver stående på hans bankbog, efter nogle års forløb så sandelig ikke vil finde sig i kun at få renten af de oprindelige 1 000 kr., han satte ind. Jeg synes derfor

ikke, at det eksempel, som det ærede medlem hr. Lars M. Olsen fremsatte ved første behandling, var særligt grelt.

Der er en side af sagen, som jeg også synes man må bringe ind i regnskabet, når det drejer sig om dette specielle spørgsmål om aktieselskabsudbytte; nemlig aktieselskabernes skattebelastning, om jeg så må udtrykke mig. Samtidig med at det allerede omtalte selskab har udbetalt et udbytte på 500 000 kr. til sine aktionærer i 1950, har det betalt en meget betydelig skat. I øjeblikket er der ingen adgang til at se, hvor stor skatten vil blive for 1950, men jeg kan oplyse, at for 1949, da udbyttet var 400 000 kr., var skattevæsenets indtægt hos det samme firma 370 000 kr. I 1948 fik selskabets aktionærer 300 000 kr., skattevæsenet fik 334 000 kr. I 1947 fik aktionærerne 187 000 kr. og skattevæsenet 545 000 kr. I 1946 fik aktionærerne det samme som i 1947, 187 000 kr., og skattevæsenet fik 753 000 kr., hvoraf de 208 000 kr. var eengangsskat og 545 000 kr. almindelig skat.

Dertil kommer forøvrigt, at staten igen beskatter den indtægt, som aktionærerne får udbetalt, så når alt dette tages i betragtning, også at de kapitalanbringelser, der finder sted i aktieselskaberne, kommer fra mange og ofte ganske små kilder, fra mennesker, der i hvert fald har forstået den samfundsøkonomiske betydning af opsparringstanken, synes jeg, at denne form for erhvervsvirksomhed nok kunne fortjene en noget pænere bedømmelse, i hvert fald fra dem, der som kritikere er interesseret i på forhånd at være garderet mod mistanke for tententios propaganda eller vildledende agitation.

Karl M. Andersen: Det ærede medlem hr. A. C. Normann spørger om forskellen på hans udtalelser og hr. Rasmussen (Gylling)s udtalelser. Her vil jeg gerne understrege, at hr. Rasmussen (Gylling)s udtalelser går meget skarpt mod denne lovgivning og udtrykker ønsket om snart at komme til en afvikling af den.

Jeg synes, at det indhold, der er tilbage i loven, er så ringe at der ingen grund er til at opretholde den mere.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann siger derefter, at mange erhverv er belastet